

РЕШЕНИЕ

№ 6186

гр. София, 09.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 26.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **4188** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Образувано е по жалба на Р. П. П. от [населено място] срещу заповед № 1266з-690/21.04.2020 г. на директора на Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като постановен при съществено нарушение на административно-производствените правила и в противоречие с материално-правните разпоредби. Твърди се, че е налице нарушение на чл. 97, ал. 1, т. 5 от ЗДСл, тъй като не са посочени конкретни служебни задължения, които са нарушени и в какво се изразяват действията и бездействията на жалбоподателя. Според жалбоподателя е налице идентичност на правната и фактическата квалификация на деянието, тъй като в нито един от посочените седем случая не е налице забава в изпълнението на служебните задължения. Възражава се още, че жалбоподателят е поискал в писмените си обяснения събиране на допълнителни доказателства, като тези искания не са удовлетворени, както и че от твърдяните нарушения изобщо не са настъпили вредни последици, което е следвало да бъде отчетено от наказващия орган по реда на чл. 91, ал. 1, т. 1 от ЗДСл. Жалбоподателят счита, че описаното нарушение не обуславя налагане на наказание „порицание“, а евентуално на наказанието „забележка“. Твърди

се също така, че формата на вината в обжалваната заповед е посочена като небрежност, но описанието на деянието сочи на евентуален умисъл, което от своя страна нарушава правото на защита на жалбоподателя. Възражава се, че наказващият орган не е отчетел нарушението на правото на жалбоподателя на професионално обучение, произтичащо от 35, ал. 1 от ЗДСл. В жалбата се сочи още, че след завръщането му на работа, след отмяна по съдебен ред на незаконното му уволнение, спрямо него е продължило тенденциозното и негативно отношение от ръководната администрация. Жалбоподателят счита, че подаденият от него сигнал е допринесъл за негативното отношение на наказващия орган спрямо него, както и че при определяне на наказанието са били взети предвид три предишни наказания, които е следвало да бъдат заличени служебно след изтичане на една година. Иска се от съда да постанови решение, с което да бъде отменена оспорената заповед, както и бъдат присъдени направените по делото разноски.

Ответникът –ДИРЕКТОР НА ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „БОРБА С ОРГАНИЗИРАНАТА ПРЕСТЪПНОСТ“ /ГДБОП/ – редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Не е спорно по делото, че жалбоподателят заема длъжността главен експерт в сектор 04 „Защита на информацията“ към отдел „Координация на информационно-аналитичната дейност“ при Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“, с ранг VI младши. Със заповед № 8121К-1439/26.02.2018 г. на министъра на вътрешните работи е било прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя на основание чл. 107, ал. 2 от ЗДСл, като впоследствие с влязло в сила на 16.10.2019 г. съдебно решение № 7256/15.05.2019 г. на Върховен административен съд, постановено по адм. дело № 3663/2018 г., заповедта е била отменена.

С докладна записка № УРИ 1266р-2715/04.02.2020 г. Р. П. е информирал Отдел „Координация и информационно-аналитична дейност“ /ОКИАД/ за проявено към него дискриминационно отношение от прекия му ръководил г-жа М.. В тази връзка е извършена проверка, като с докладна записка № 1266р-4038/21.02.2020 г. началникът на ОКИАД е предложил на директора на Главна дирекция „Борба с организираната престъпност да се назначи комисия за извършване на проверка на дейността и цялостното служебно поведение на главен експерт Р. П. от възстановяването му през месец ноември 2019 г. до момента. В докладната се сочи, че по отношение на служителя се установява, че във връзка с изпълнението на служебните отговорности не проявява достатъчно старание за качествено изпълнение на възложените му задачи, допуска грешки и пренебрегва изискванията за качество, трудно се справя със задачите и показва незадоволително ниво на професионални знания, както и не показва умения за работа в екип, демонстрира критично отношение към колегите си и не проявява уважение към тях, отправя обидни квалификации по адрес на по-високопоставен служител в служебната йерархия. Съгласно докладната не се установява дискриминационно отношение от страна на г-жа М..

Във връзка с така изготвената докладна записка на началника на ОКИАД със заповед

№ 1266з-504/05.03.2020 г. директорът на ГДБОП е заповядал да се извърши проверка по изясняване на изнесените в докладната записка данни за извършени дисциплинарни нарушения от служителя Р. П. в периода от 01.11.2019 г. до 21.02.2020 г., както и е назначил комисия. На 06.03.2020 г. Р. П. се е запознал със заповедта.

В изпълнение на цитираната заповед е извършена проверка от нарочно създадената комисия, като в хода на проверката са събрани следните доказателства: сведение № 1266р-6570/03.04.2020 г. на началник на сектор „ОА“; сведение № 1266р-6178/27.03.2020 г. на финансов контролър в ГДБОП; сведение № 1266р-6526/02.04.2020 г., изготвено от началник сектор „Защита на информацията“; сведение № 1266р-6571/03.04.2020 г., изготвено от З. С. – П. – главен експерт в сектор 04 „Защита на информацията“; сведение № 1266р-6658/06.04.2020 г. от В. Г. – главен експерт в сектор 04 „Защита на информацията“; сведение № 1266р-6572/03.04.2020 г. от Л. П. – младши специалист в сектор 04 „Защита на информацията“; сведение № 1266р-6662/06.04.2020 г. от В. А. – началник сектор 02 „Информационни технологии и компютърни анализи“. За резултатите от проверката е съставена справка № 1266р-7062/10.04.2020 г. В справката се сочи, че комисията е установила от събраните в хода на проверката доказателства, че началникът на ОКИАД правилно е направил изводи, че П. при изпълнение на възложените му служебни задължения не е проявил достатъчно старание за бързо и качествено извършване на работата, допуснал грешки в изготвянето на документите и трудно се справял с поставените задачи, което в някои случаи водело до необходимост от преразпределение на съответните задачи на друг служител от сектора, като подробно се описват случаите от 08.10.2020 г., 12.01.2020 г., 14.01.2020 г., 15.01.2020 г., 30.01.2020 г., 05.02.2020 г. и 07.02.2020 г., което от своя страна представлява дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗДСл. В справката се сочи още, че не са се събрали достатъчно данни за доказване на проявено неуважение от П. към служители от сектор 04 „Защита на информация“, в това число и началник – сектор, което да съставлява дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 89, ал. 2, т. 5 от ЗДСл. С оглед на това е предложено на П. да бъде потърсена дисциплинарна отговорност за установеното дисциплинарно нарушение.

С покана № УИР1266р-7069/10.04.2020 г., на основание чл. 93, ал. 1 от ЗДСл и във връзка с справка № 1266р-7062/10.04.2020 г., директорът на ГДБОП е поканил Р. П. да се яви на 15.04.2020 г. в сградата на ГДБОП за изслушване, както и да представи в срок до 17.00 часа на 15.04.2020 г. писмени обяснения и посочи доказателства. Видно от направено отбелязване на поканата последната е връчена на Р. П. на 10.04.2020 г. От жалбоподателя е постъпило писмено обяснение № 1266р-7340/15.04.2020 г., в което са изложени в осем точки факти, оборващи твърдените нарушения, както и е посочено, че е налице тенденциозно отношение от страна на г-жа М.. Към писменото обяснение жалбоподателят е приложил и изготвени от него докладни записки, както и формуляр № УРИ1266р-541/2/10.01.2020 г. за оценка на изпълнението на длъжността. Жалбоподателят излага твърдения също така, че след възстановяването му на държавна служба е вложил цялото си старание да изпълнява служебните си задължения качествено и в срок. Видно от протокол за изслушване на държавен служител от МВР № 1266р-7344/15.04.2020 г. жалбоподателят е бил изслушан също така от дисциплинарно-наказващия орган на 15.04.2020 г. от 14.00 часа.

Със заповед № 1266з-690/21.04.2020 директорът на ГДБОП, на основание чл. 90, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗДСл, е наложил дисциплинарно наказание

„порицание“ на Р. П. П. на длъжност „главен експерт“ в сектор 04 „Защита на информацията“ към „Координация и информационно-аналитична дейност“ при ГДБОП, с ранг VI младши. Заповедта е мотивирана с извършено виновно нарушение на служебните задължения от жалбоподателя по смисъла на чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл и забава изпълнението на служебните задължения по смисъла на чл. 89, ал. 2, т. 2 от ЗДСл, като дисциплинарно-наказващият орган е приел, че служителят безспорно е извършил следните нарушения: 1. „След като на 08.01.2020 г. на П. е възложено да изготви напомнително писмо до ОДМВР – В. Т. във връзка с необходимостта от получаването на оригинал на разрешение за достъп до КИ, при представяне на проекта на писмо за съгласуване от началник сектор „Защита на информация“, са констатирани грешки, които П. е отказал да коригира и това наложило началник сектор „Защита на информацията“ да възложи изготвянето на писмото от друг служител от сектора”; 2. „След възложена на П. задача на 12.01.2020 г. да нанесе номера и брой листа в таблица образец, които са описани на гърба на работните тетрадки, П. е работил по поставената задача до 03.02.2020 г., за което му е била направена забележка от началник сектор „Защита на информация“, че работи неефективно и след проверка по изпълнението ѝ от началник сектор „Защита на информацията“, са констатирани неточности и пропуски, които са коригирани от други служители в сектора.”; 3. „След като на 14.01.2020 г. на П. е възложено да изготви проект на заповед относно утвърждаване на Вътрешни правила за работа с класифицирана информация в ГДБОП, като самите правилата са изготвени от началник сектор „Защита на информацията“, изготвения от П. проект на заповед не е отговарял на изискванията за изготвяне на индивидуален административния акт по смисъла на АПК и на изискванията въведени с Вътрешните правила за организацията на документооборота в МВР утвърдени с МЗ № 8121з-1013/08.08.2017 г. На П. е дадена възможност 4 пъти да отстрани нередностите, като той не е успял да извърши и това е довело до изготвяне на заповедта от началник сектор „Защита на информацията“; 4. „След като на 15.01.2020 г. на П. е възложено да изготви искане и становища за сертификати за EU/НАТО S., при извършена проверка от началник сектор „Защита на информацията“ на становищата и исканията са установени неточности и неправилно попълнени данни”; 5. „След като на 30.01.2020 г. на П. е

възложено да извърши проучване по ЗЗКИ на служител от ГДБОП, е извършена контролна проверка от страна на от началник сектор „Защита на информацията“, която е установила допуснати грешки и неточности в изготвените документи и поради отказ от страна на П. е разпоредено отстраняването на грешките да се извърши от друг служител на сектора”; 6. След като на 05.02.2020 г. на П. е възложено да подготви отговор до ДКАО, съдържащ мотивирано предложение за удължаване на срока на защита на посочени документи, при предоставяне за съгласуване на изготвения документ е установено, че П. е предоставил препис на писмо от сектор „Човешки ресурси” - ГДБОП, изпълнен механично без да се съобрази с действащите разпоредби на ЗЗКИ и ППЗЗКИ, което е наложило да бъде преразпределено изпълнението на задачата на друг служител-В. Г., която я е изпълнила в рамките на един час.”; 7. „След като на 07.02.2020 г. на П. е поставена задача да изготви лекция по документална сигурност, като наблегне върху маркирането на документи, съдържащи КИ, както и на грешките при определяне на информацията като класифицирана, П. е представил на началник сектор „Защита на информацията“, лекция, която е била копие на презентация на ДКСИ по „Документална сигурност“, без да е наблегнал на практическата насоченост по маркирането на документи, съдържащи класифицирана информация и спецификата в дейността на ГДБОП, и без да бъдат съобразени и настъпилите законодателни промени в ЗЗКИ и ППЗЗКИ”. При определяне на наказанието е взето предвид, че от нарушението не са произлезли вредни последици за държавната служба и гражданите, както и са съобразени тежестта на нарушенията и цялостното поведение на служителя – наложени предишни дисциплинарни наказания, три награди и богатия професионален опит.

Като част от административната преписка по делото са приложени и приети като доказателства и: докладна записка № 1266р-3955/21.02.2020 г. на М. М. – финансов контролор в ГДБОП; сведение № 1266р-3761/19.02.2020 г. на началник сектор 02 „Информационни технологии и компютърни анализи“; сведение № 1266р-3684/18.02.2020 г. на главен експерт в сектор 04 „Защита на информация“; сведение № 1266р-3637/18.02.2020 г. на младши специалист в сектор 04 „Защита на информацията“; становище № 1266р-3574/17.02.2020 г. на началник на сектор „Защита на информация“; писмо № 126600-3572/09.03.2020 г. от И. М. – П. до началник сектор „Човешки ресурси“; кадрова справка рег. № 1266р-6933/09.04.2020 г.; пет броя искания за сертификат за достъп до чуждестранна класифицирана информация на Европейския съюз, изготвени от Р. П., с отбелязани корекции; разпечатка от е-майл, изпратен от А. М. до Р. П.; писма и становища, изготвени от Р.

П.; разпечатка от е-мейл, с който е възложено неизпълнени задачи от П. на друг служител; разпечатка на е-мейли от А. М. до Р. П.; докладни записки, изготвени от Р. П. във връзка с изпълнение на служебните му задължения; докладна записка № 126бр-3303/11.02.2020 г., изготвена от системен оператор до началника на сектор „Защита на информацията“.

За доказване на компетентността на издателя на оспорената заповед по делото са приложени и приети като доказателства: заповед № 8121з-1206/02.10.2018 г. на министъра на вътрешните работи /т. II, т. 9/ и заповед № 8121з-924/24.08.2020 г. на министъра на вътрешните работи /т. II, т. 9/.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна, за която е налице правен интерес от оспорването, доколкото актът засяга правната ѝ сфера, насочена е срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, както и е подадена в законоустановения 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, същата е основателна по следните съображения:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган – директорът на Главна дирекция „Борба с организираната престъпност”, в рамките на предоставените му правомощия по чл. 92, ал. 1 от ЗДСл във връзка със заповед № 8121з-1206/02.10.2018 г. на министъра на вътрешните работи /т. II, т. 9/. Компетентността по налагане на всички дисциплинарни наказания по чл. 90, ал. 1 от ЗДСл, съгласно чл. 92, ал. 1 от ЗДСл, е на органа по назначаването с изключение на случаите по чл. 6, ал. 2 и ал. 3 от ЗДСл. Тези правомощия, съгласно чл. 6, ал. 3 от ЗДСл, могат да се възложат за МВР – и на ръководителите на структури по чл. 37 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/. Със заповед № 8121з-1206/02.10.2018 г. на министъра на вътрешните работи /т. II, т. 9/, на основание посочената разпоредба, министърът на вътрешните работи е възложил правомощията си на дисциплинарно наказващ орган във връзка с налагането на дисциплинарни наказания на директора на ГДБОП, доколкото същият е ръководител на структура по чл. 37 от ЗМВР.

При налагане на дисциплинарното наказание е спазен преклузивният двумесечен срок от откриване на нарушението, предвиден в чл. 94 от ЗДСл, както и едногодишния срок от извършване на нарушението. При постановяване на оспорената заповед е спазено и императивното изискване на чл. 93, ал. 1 от ЗДСл. Цитираната разпоредба задължава преди налагане на дисциплинарното наказание дисциплинарно наказващият орган да изслуша държавния служител и да му даде срок за писмени обяснения, да събере и оцени посочените от него доказателства. Изслушването на държавния служител и определянето на срок за изготвяне на писмените му обяснения са действия на наказващия орган, които са предвидени като гаранция за обективното провеждане на дисциплинарното производство, така че в най-голяма степен да бъде предотвратена възможността за съществено увреждане на законни права и интереси на дисциплинарно отговорните лица. Съгласно ал. 2 на чл. 93 от ЗДСл когато дисциплинарно наказващият орган не е изслушал държавния служител

или не е приел и обсъдил писмените му обяснения, съдът отменя дисциплинарното наказание, без да разглежда спора по същество, като ал. 3 допуска разпоредбите на ал. 2 да не се прилагат, когато обясненията на държавния служител не са били изслушани по негова вина и не са дадени в определения срок. В конкретния случай от приетите по делото писмени доказателства безспорно се установява, че жалбоподателят е бил поканен за изслушване и запознаване с материалите по образуваното дисциплинарно производство, като изслушването на жалбоподателя по чл. 93, ал. 1 от ЗДСл се е състояло на 15.04.2020 г. от директора на ГДБОП, съгласно приложен по делото Протокол № 1266р-7344/15.04.2020 г. Жалбоподателят е депозирал и писмени обяснение № 1266р-7340/15.04.2020 г., които са приети от ответника и същите са обсъдени в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание

Настоящата съдебна инстанция намира обаче, че процесната заповед е издадена при неспазване на изисквания за форма и съдържание на акта за налагане на дисциплинарно наказание по чл. 97, ал. 1 от ЗДСл, както и в противоречие с приложимите материално-правни норми. Разпоредбата на чл. 89, ал. 2 от ЗДСл визира основанията за възникване на дисциплинарна отговорност. За да се реализира такава отговорност следва да се установи осъществяването на някое от посочените в текста нарушения или в конкретната хипотеза с оглед мотивите на издадената заповед, наказващият орган следва да установи неизпълнение на служебните задължения, както и забава изпълнението на служебните задължения - дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗДСл. За да обоснове това нарушение от страна на жалбоподателя ответникът сочи, за периода от 08.01.2020 г. до 07.02.2020 г., последният е изготвял писма, становища, проекти на заповеди и лекции, с допуснати грешки и неточности, които е и отказвал да коригира, както и част от възложените му задачи са били преразпределени на други служители от сектора. Така установеното по делото обаче не обоснова нито неизпълнение на конкретни служебни задължения, нито виновна забава изпълнението на тези служебните задължения по смисъла на чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗДСл, както е приел административният орган. Задължителните реквизити на съдържанието на заповедта са посочени в чл. 97, ал. 1 от ЗДСл, сред които са и посочване на служебните задължения, които са били виновно нарушени /т. 5/. В процесния случай в оспорената заповед подробно са изложени фактически констатации във връзка осъществени от жалбоподателя действия по изпълнение на служебните му задължения, които действия са квалифицирани като нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗДСл. Разпоредбата на чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл е обща и урежда възможността за налагане на дисциплинарно наказание за неизпълнение на служебните задължения. Тази обща разпоредба предполага запълване на съдържанието ѝ с конкретни законови или подзаконови норми, които са нарушени, както и с конкретни документи, от които произтичат конкретни задължения за служителя /например длъжностна характеристика/. В случая, в нарушение на чл. 97, ал. 1, т. 5 от ЗДСл, конкретни служебни

задължения, които са нарушен, не са посочени. Не е посочено също така откъде произтича задължението на жалбоподателя във връзка с изготвяне на проекти на документи, експертни становища и лекции, както и извършване на проучвания по Закона за защита на класифицираната информация /ЗЗКИ/. Въпреки дадените на ответника указания във връзка с общото разпределение на доказателствената тежест в процеса по чл. 170, ал. 1 от АПК същият не е ангажирал доказателства, от които да е видно кои конкретни служебни задължения не е изпълнил жалбоподателят. В тази връзка съдът намира, че не се доказва от ответника и забава на изпълнението на служебни задължения, доколкото такива задължения не са посочени в процесната заповед. По изложените съображения съдът приема, че е допуснато съществено нарушение на формата на издаване на оспорената заповед по смисъла на чл. 146, т. 2 от АПК във връзка с чл. 97, ал. 1 от ЗДСл - липса на посочване на нарушените разпоредби, което от своя страна препятства, както правото на защита на уличеното лице, така и съдебния контрол за законосъобразност. Въпреки детайлното описание на конкретни факти, свързани с дейността на държавния служител в сектор 04 „Защита на информацията”, от правна страна не са посочени нарушените норми, от които произтичат задълженията на жалбоподателя, както и от които да следва забавено изпълнение на тези служебни задължения. В рамките на санкционното дисциплинарно производство, както съобразно разпоредбата на чл. 97, ал. 1 от ЗДСл, така и съобразно общата разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, нарушените разпоредби следва да бъдат посочени с оглед охрана правото на защита на лицето и очертаване предмета на съдебния контрол за законосъобразност. Налице е липса на елемент от задължителните реквизити на заповедта, което е основание за отмяна на заповедта по чл. 146, т. 2 от АПК. От своя страна липсата на мотиви в заповедта относно нарушените материално правни разпоредби има за последица материална незаконосъобразност на оспорената заповед по смисъла на чл. 146, т. 4 от АПК. Без да са ясни нарушените разпоредби, не може да се поддържа, че служителят е допуснал нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в неизпълнение на преки служебни задължения, съответно тяхното забавено изпълнение. По изложените съображения също е налице неправилно приложение на материалния закон – отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е основателна и доказана и като такава следва да бъде уважена.

С оглед изхода на делото и доколкото в настоящото производство от процесуалния представител на жалбоподателя е претендирано присъждането на разноски по делото, то ответникът следва да заплати, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на жалбоподателя сумата в размер на 400 лева, представляваща реално изплатено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното, на основание чл. 173, ал. 2 от АПК и чл. 124, ал. 1, изр. второ от ЗДСл, Административен съд София-град, Второ отделение, 24-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба Р. П. П. от [населено място] заповед № 1266з-690/21.04.2020 г. на директора на Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“, като незаконосъобразна.

ОСЪЖДА ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „БОРБА С ОРГАНИЗИРАНАТА ПРЕСТЪПНОСТ“ да заплати на Р. П. П. от [населено място], с ЕГН , сумата в размер на 400 /четиристотин/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: